

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Efter at forslaget blev fremsat her i tinget, har jeg fra magistraten modtaget en mere udførlig redegørelse for sagen. En del af handlingsforløbet tror jeg allerede de ærede medlemmer er bekendt med, men jeg skal tillade mig at fremhæve nogle af de hovedsynspunkter, som magistraten gør gældende.

For det første fremhæves betydningen af den trafiklinje, der udbygges. Der er vel i og for sig ingen, der er i tvivl om, at bag ydelsen af det betydelige vejfondstilkud ligger dette, at det er en meget vigtig trafiklinje. Men det er dog rigtigt, at sagen må ses i det perspektiv, at der er ofret mange millioner på Langebro, og at H. C. Andersens Boulevard er en del af en linje fra Amager, herunder lufthavnen, over byens vigtigste trafikknudepunkt, Rådhuspladsen, og videre mod nord, hvor denne linje tænkes direkte forbundet med den allerede delvis udbyggede store udfaldsvej mod nordvest, Hareskovvej.

Dernæst argumenteres mod den beregning af den samfundsmæssige udgift ved dispositionen, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, så vidt jeg forstår, også gør til sin, nemlig at den samfundsmæssige udgift skulle være lig byggesummen for den nye kreditforeningsbygning. Hvor stor byggesummen bliver for den nye bygning, og hvor meget bedre og mere hensigtsmæssig denne bliver end det gamle hus, bestemmer jo alene Østifternes Kreditforening. Det er en kendsgerning, at kreditforeningen allerede i 1945 henvendte sig til magistraten og meddelte, at den ønskede at ombygge sin ejendom og investere ny kapital i denne og, da dette ikke kunne gennemføres, ønskede anvist en anden grund til en ny bygning. Det er mig ikke bekendt, at man andetsteds foretager beregninger af areal-erhvervelser til offentlige anlæg på anden basis end omkostningerne ved erhvervelse af de fornødne grunde og bygninger. Selve bygningen står i ejendomsskyld til 2 mill. kr., men kommunen har tilbudt 5½ mill.

kr. foruden ulempeerstatning for flytningen, og af denne størrelsesorden er altså den udgift, der må sættes i forhold til den trafikale gevinst, som opnås. Jeg må måske tilføje, at erstatningsspørgsmålet, så vidt mig bekendt, endnu ikke er endeligt afgjort, så jeg kan derfor ikke sige, om beløbet bliver nøjagtig 5½ mill. kr., det kan blive lidt større eller mindre.

Endvidere har magistraten redegjort både for den omtale, sagen i hele sit forløb har fået i pressen, og den langvarige og omhyggelige behandling, den har fået i kommunalbestyrelsen. For mig personlig er det mærkeligste ved denne sag, at den rejses på nuværende tidspunkt med så stor styrke, til trods for at den har været offentligheden bekendt så længe. Det ærede medlem lægger megen vægt på, at der først for forholdsvis kort tid siden, i foråret i indeværende år, er truffet endelig beslutning om nedrivningen; men efter de presse-udtalelser, magistraten har vist mig, føler jeg mig absolut ikke overbevist om, at det ærede medlem har ret i denne påstand. Jeg tror i virkeligheden, at offentligheden i hvert fald det sidste par år har været klar over, at bygningen ville blive revet ned.

Den tilslutning, man må sige at kampagnen mod nedrivningen har fundet i offentligheden, skyldes utvivlsomt vanskeligheden ved at forstå, at alternative løsninger ikke er mulige. I redegørelsen til mig siger magistraten — med formandens tilladelse vil jeg citere —:

„Alle har startet deres undersøgelser fra det udgangspunkt, at der måtte kunne findes en løsning, som gjorde det muligt at skabe forsvarlige trafikforhold uden at fjerne Østifternes bygning, og alle er endt med at bøje sig for påvisningen af de trafikale umuligheder. Heller ikke under den nu fremsatte kritik har der været anvist andre veje til at overvinde disse.“

I kommunen har man altså også begyndt sine overvejelser med samme indstilling som den, de ærede medlemmer hr. Bertel